

Arrest

nr. 325 903 van 28 april 2025
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANWELDE
Eugène Smitsstraat 28-30
1030 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 3 september 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 25 juli 2024 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat P. VANWELDE verschijnt voor verzoeker en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat S. VAN ROMPAEY verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 3 oktober 2023 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) de beslissing tot weigering van verblijf (bijlage 48). Tegen deze beslissing diende verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Bij arrest nr. 325 902 van 28 april 2025 verwierp de Raad dit beroep.

Op 25 juli 2024 legde de gemachtigde aan verzoeker het bevel op om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“De heer / mevrouw(1), die verklaart te heten(1):

naam: H., A., geboortedatum: (...)1973 geboorteplaats: (...) nationaliteit: Marokko

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving(1)

REDEN VAN DE BESLISSING :

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel 13 § 3, 1° en 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten :

Artikel 13 § 3 van de wet van 15/12/1980: De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België :

- 1° indien hij langer dan deze beperkte tijd in het Rijk verblijft;

De verblijfsvergunning (A-kaart) van betrokkene is verstreken sinds 30/04/2023.

- 2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden.

Betrokkene kwam in 2020 naar België op basis van een visum D/B34, voor een verblijf van meer dan 90 dagen met het oog op tewerkstelling onder gecombineerde vergunning, in toepassing van art. 61/25-5 van de wet van 15/12/1980. Na aanmelding bij het gemeentebestuur van verblijf, werd betrokkene ingeschreven in het Vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van een verblijfsdocument (bijlage 49). Op basis van deze eerste gecombineerde vergunning beschikte betrokkene over verblijfsrecht tot 30/11/2020.

Op 12/11/2020 werd voor de eerste maal de gecombineerde vergunning van betrokkene door de gemachtigde van de minister verlengd d.m.v. een bijlage 46, voor afgifte van een A-kaart geldig tot 30/04/2021.

Op 15/04/2021 werd voor de tweede maal de gecombineerde vergunning van betrokkene door de gemachtigde van de minister verlengd d.m.v. een bijlage 46, voor afgifte van een A-kaart geldig tot 30/04/2022.

Op 21/06/2022 werd voor de derde maal de gecombineerde vergunning van betrokkene door de gemachtigde van de minister verlengd d.m.v. een bijlage 46, voor afgifte van een A-kaart geldig tot 30/04/2023.

Op 07/02/2023 werd er voor betrokkene een aanvraag (ref. Uniek Locket: xxx) tot verlenging van de gecombineerde vergunning ingediend bij het bevoegde gewest, via de werkgever AFN (KBO: 690824102). Deze aanvraag werd op 25/04/2023 geweigerd door het bevoegde gewest.

Op 27/05/2023 werd er voor betrokkene een aanvraag (ref. Uniek Locket: xxx) tot verlenging van de gecombineerde vergunning ingediend bij het bevoegde gewest, via de werkgever (...) (KBO: xxx). Deze aanvraag werd op 03/10/2023 geweigerd (d.m.v. bijlage 48) door de gemachtigde van de minister.

Gelet op het feit dat betrokkene niet meer toegelaten is om te werken en te verblijven in België voor een periode van meer dan drie maanden, én niet langer beschikt over een geldige gecombineerde vergunning, kan er bijgevolg gesteld worden dat de betrokkene niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden.

Op instructie van de gemachtigde van de minister werd betrokkene door het gemeentebestuur afgevoerd uit het Vreemdelingenregister wegens 'verlies van verblijfsrecht', en betrokkene werd door de gemachtigde van de minister uitgenodigd om eventuele elementen in toepassing van art. 74/13 van de wet van 15/12/1980 over te maken. Deze uitnodiging om elementen[*sic*] in toepassing van art. 74/13 van de wet van 15/12/1980 over te maken werd aan betrokkene door het gemeentebestuur betekend, via aangetekende zending op 28/11/2023 (+ 3 dagen), nadat betrokkene herhaaldelijk *niét* was ingegaan op de uitnodiging van het gemeentebestuur om het document in persoon te betekenen.

Bij deze beslissing werd rekening gehouden met eventuele elementen in overeenstemming met art. 74/13 van de wet van 15/12/1980 aanwezig in het administratief dossier van betrokkene. Er werden door betrokkene zelf géén bijkomende elementen overgemaakt aan de gemachtigde van de minister in reactie op

de uitnodiging hiertoe (zie supra, betekening dd. 28/11/2023 + 3 dagen via aangetekende zending door gemeente).

Wanneer we de duur van het verblijf van betrokkene in België bekijken (verblijf sinds 2020) kunnen we stellen dat deze in verhouding met zijn verblijf in het land van herkomst en leeftijd, slechts een relatief korte periode betreft. Aangezien betrokkene jarenlang in zijn land van herkomst heeft gewoond en gewerkt, kunnen we stellen dat er nog voldoende banden zijn met het land van oorsprong. Er zijn geen tegenindicaties hiervan te vinden in het administratief dossier.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en familieleven of de duur van zijn verblijf in België een mogelijke belemmering kunnen vormen of een dermate ernstig belang kunnen vertegenwoordigen voor betrokkene dat hij zich in de onmogelijkheid zou bevinden om gevolg te geven aan deze beslissing.

Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene in beroep een verzoekschrift tot vernietiging heeft ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) tegen de beslissing van de gemachtigde van de minister tot weigering van de gecombineerde vergunning (bijlage 48, dd. 03/10/2023). Echter, deze beroepsprocedure is momenteel nog lopende, heeft géén schorsende werking, én de aanwezigheid van betrokkene is hiervoor niét vereist. Bijkomend kan betrokkene (hetgeen nu reeds het geval is, zoals blijkt uit het administratief) zijn belangen in België laten vertegenwoordigen/behartigen door een door hem aangestelde advocaat. In zoverre deze bepalingen van toepassing zouden zijn op de aangehaalde beroepsprocedure, kan er aldus géén schending worden ingeroepen van art. 6 EVRM en/of art. 47 EU-Grondrechtenhandvest.

De bereidheid om te werken of het eventueel beschikken over een geldige arbeidsovereenkomst, vormt evenmin een beletsel voor een (tijdelijke) terugkeer naar het land van oorsprong (of enig ander land waar betrokkene over verblijfsrecht beschikt) om een nieuwe aanvraag om machtiging tot een verblijf, om langer dan 90 dagen te komen werken en verblijven in België, rechtsgeldig in te dienen terwijl hij zich in het buitenland bevindt alsmede de eindbeslissing daar af te wachten met oog op het eventueel bekomen van een visum D met oog op tewerkstelling in toepassing van artikel 61/25-6 §1 van de wet van 15/12/1980.

Het is in het belang van de staat om alleen die vreemdelingen die aan de voorwaarden voldoen voortzetting van het verblijf te verlenen

Indien betrokkene geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken of indien hij zijn verplichting tot medewerking niet nakomt, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar het adres van betrokkene begeven.

Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of betrokkene daadwerkelijk vertrokken is van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien betrokkene nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op verwijdering."

2. Onderzoek van het beroep

Verzoeker betoogt als volgt:

"Le requérant considère que la décision entreprise constitue le corollaire de celle lui refusant le séjour (Annexe 48) du 03.10.2023, qui constitue la décision entreprise dans l'affaire portant la référence RvV 303 669 ;

Pour s'en convaincre, il suffit de constater que la décision d'ordre de quitter le territoire se réfère explicitement à cette de refus de séjour ;

L'ordre de quitter le territoire n'a donc pu être adopté que parce que la décision de refus de séjour (Annexe 48) est intervenue précédemment ou, autrement dit, cet ordre de quitter le territoire n'aurait pas été adopté si la décision de refus de séjour n'était intervenue précédemment ;

Il s'ensuit qu'une suspension ou une annulation de la décision de refus de séjour devra nécessairement emporter une suspension ou une annulation de l'ordre de quitter le territoire, dont la prémisse se révélera entachée d'illégalité ;

Votre Conseil a jugé en ce sens dans les arrêt n° 304 191 du 29.03.2024, n° 293 470 du 31.08.2023 et n° 283 605 du 19 janvier 2023 (« Le Conseil observe cependant que la partie requérante ne conteste cette décision qu'en faisant valoir qu'elle disposait d'un titre de séjour et qu'elle répondait aux conditions de renouvellement, ce qui aurait dû faire échec à l'application de l'article 13, §3, de la loi du 15 décembre 1980 en l'espèce. Au vu de l'examen de la légalité du premier acte attaqué, il convient d'annuler le second acte entrepris, dont la motivation est dès lors également viciée. ») ;"

Verzoeker stelt dat de thans bestreden beslissing samenhangt met de beslissing die hem het verblijf heeft geweigerd (bijlage 48) van 3 oktober 2023, waartegen een beroep werd ingediend bij de Raad in de zaak 303 669. De thans bestreden beslissing verwijst ook expliciet naar deze beslissing en verzoeker stelt dat het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten niet zou genomen zijn indien de beslissing tot weigering tot verblijf niet zou genomen zijn. Bijgevolg indien de Raad de bijlage 48 zou vernietigen of schorsen, zou dit noodzakelijk moeten aanleiding geven tot de schorsing of vernietiging van het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker verwijst naar rechtspraak in die zin.

De Raad stelt vast dat verzoeker aldus tegen de huidige bestreden beslissing enkel verwijst naar de samenhang met zijn beroep gericht tegen de bijlage 48. Daargelaten de vraag of verzoeker in zijn betoog kan gevolgd worden (zie mutatis mutandis RvS 27 november 2020, nr. 249.085, 4 en 5/7 en RvS 28 maart 2017, nr. 237.806, 7 en 8/9), aangezien de thans bestreden beslissing steunt op een andere rechtsgrond thans artikel 13, § 3 van de Vreemdelingenwet en verzoeker geen enkele geschonden rechtsregel of rechtsbeginsel aanvoert, moet de Raad vaststellen dat hij het beroep tegen de bijlage 48 heeft verworpen in zijn arrest 325 902 van 28 april 2025. Bijgevolg kan het betoog van verzoeker geen aanleiding geven tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

3. Korte debatten

Het beroep geeft geen aanleiding tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig april tweeduizend vijftientig door:

A. MAES,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
M. DENYS,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES